

8317

II

Bibl. Jag.

8317

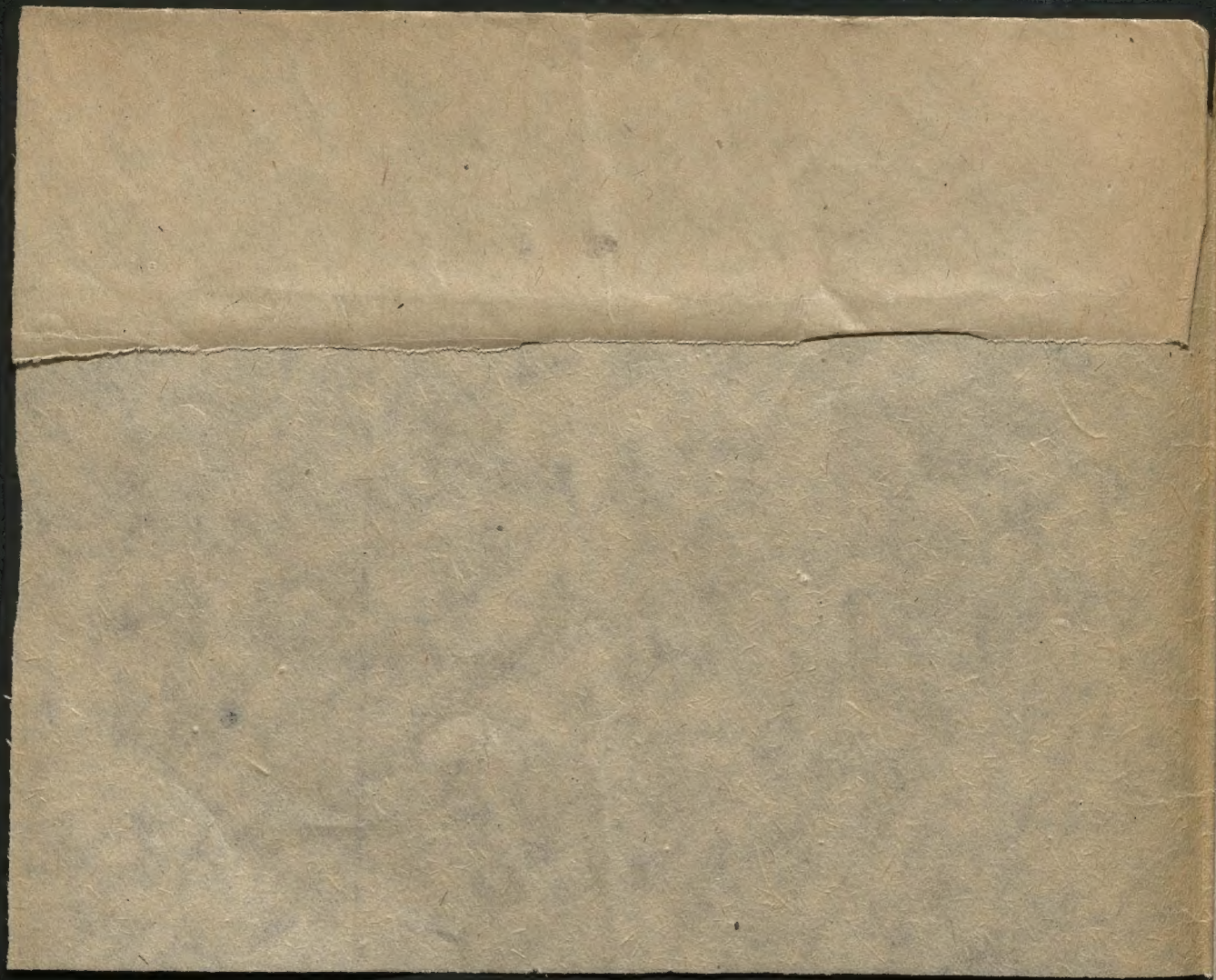
8317

Ułamki z greckich autorów

Zwłaszcza poezye Herodasa

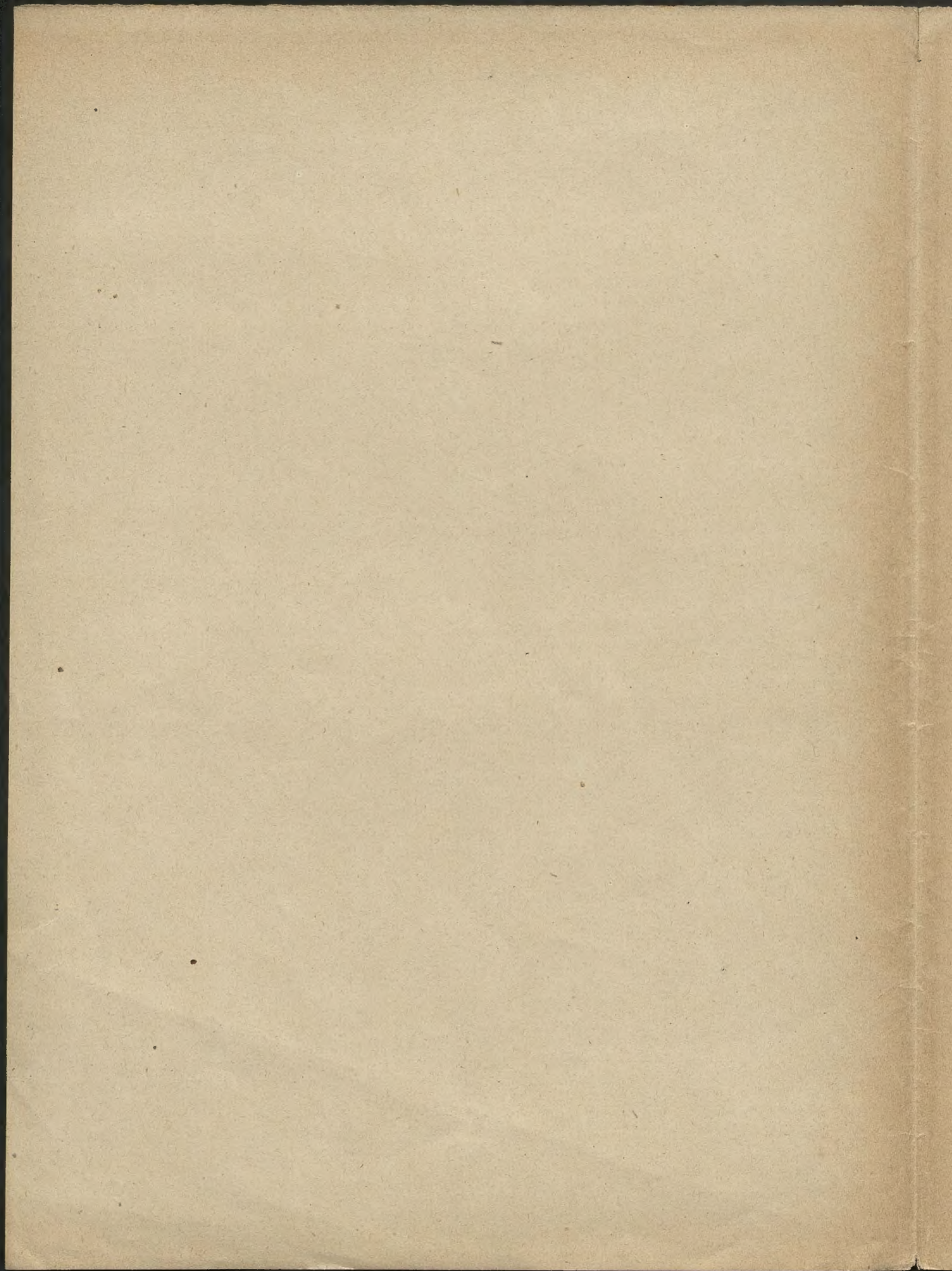
wydane z papyrusów w British Museum

8317

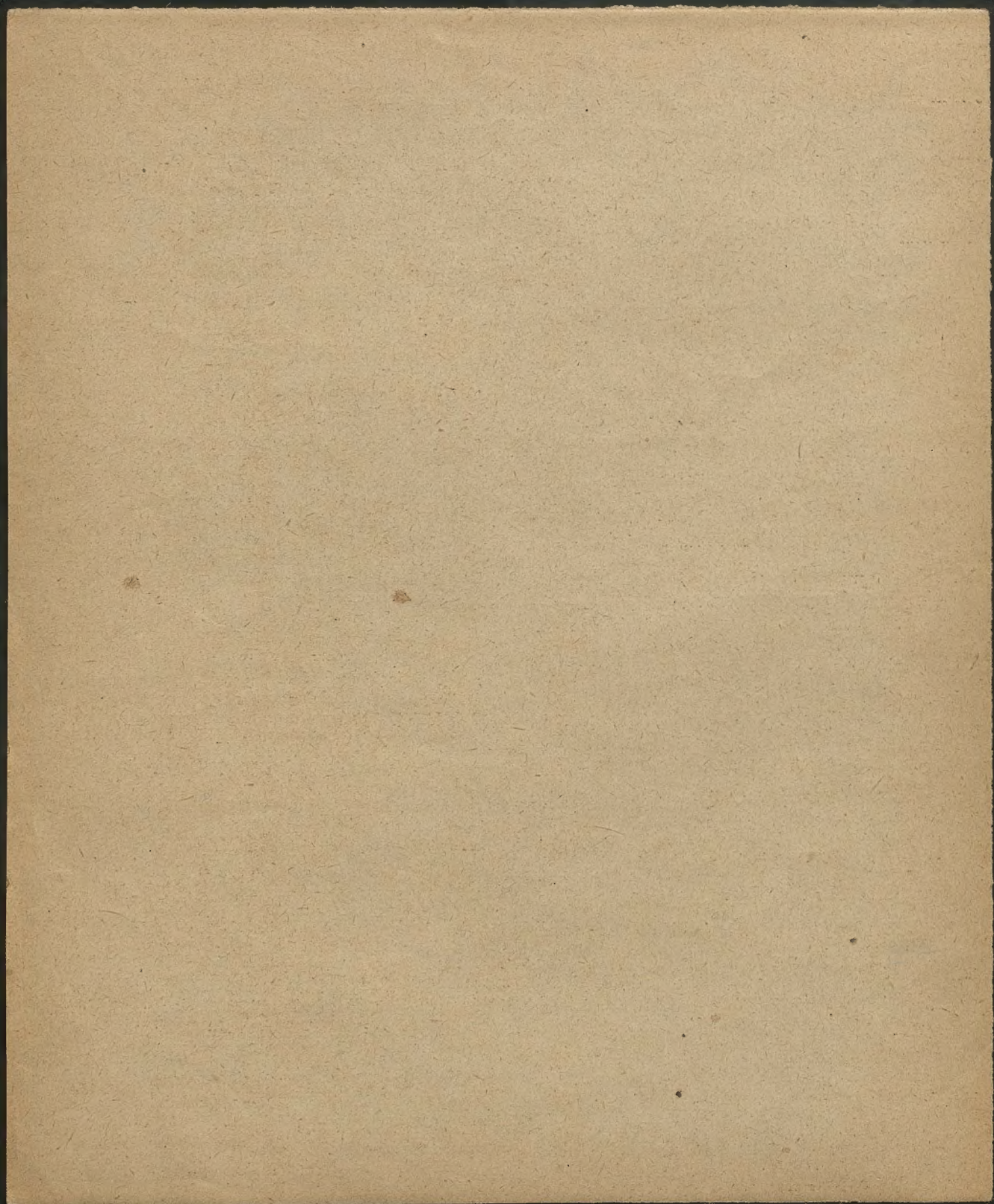
II

I

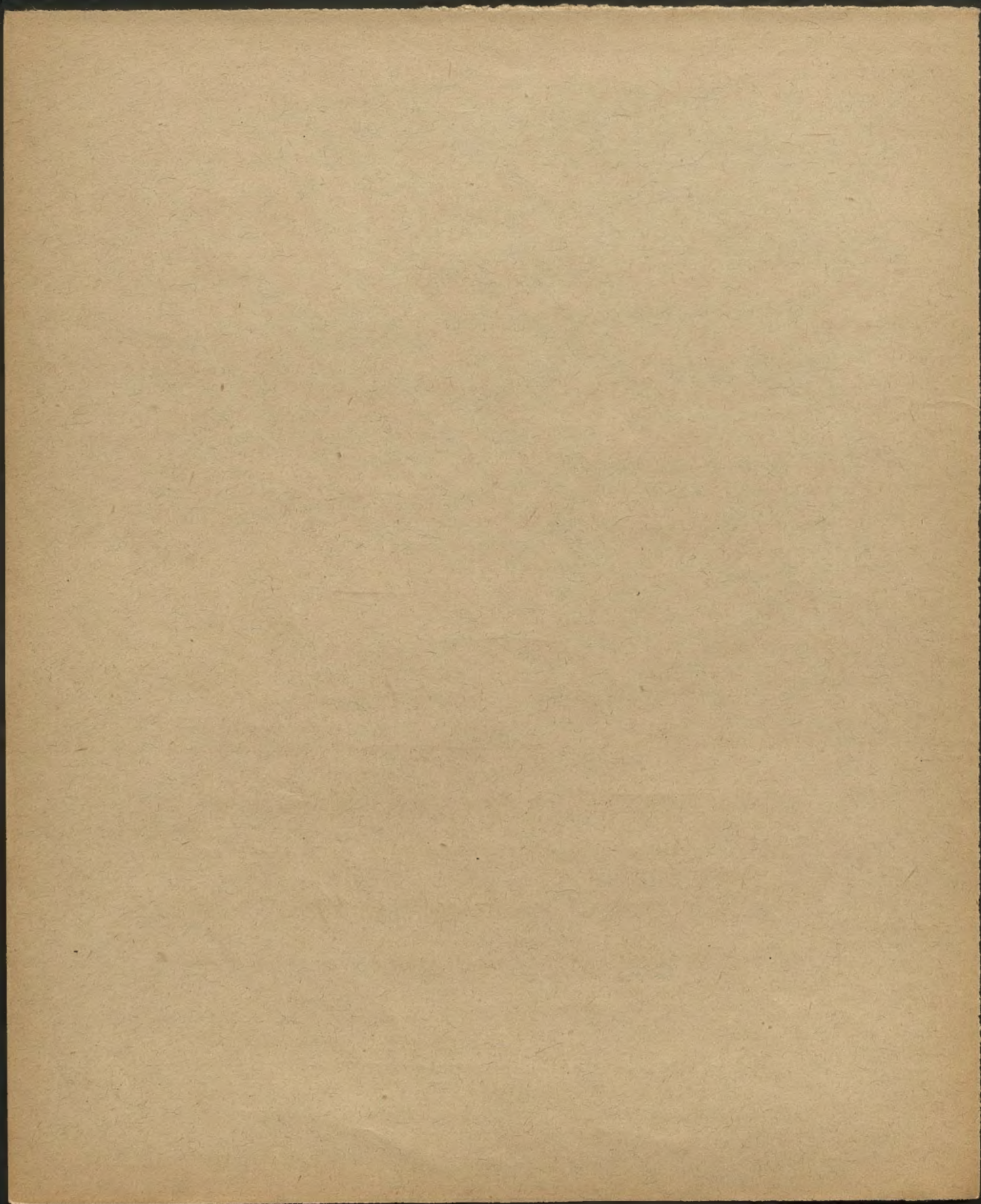

1.

1891 in-4 pp. vi - 116 ; ~~zopatrzenie~~ ^{przeziębienie} z dziećmi i ciotką

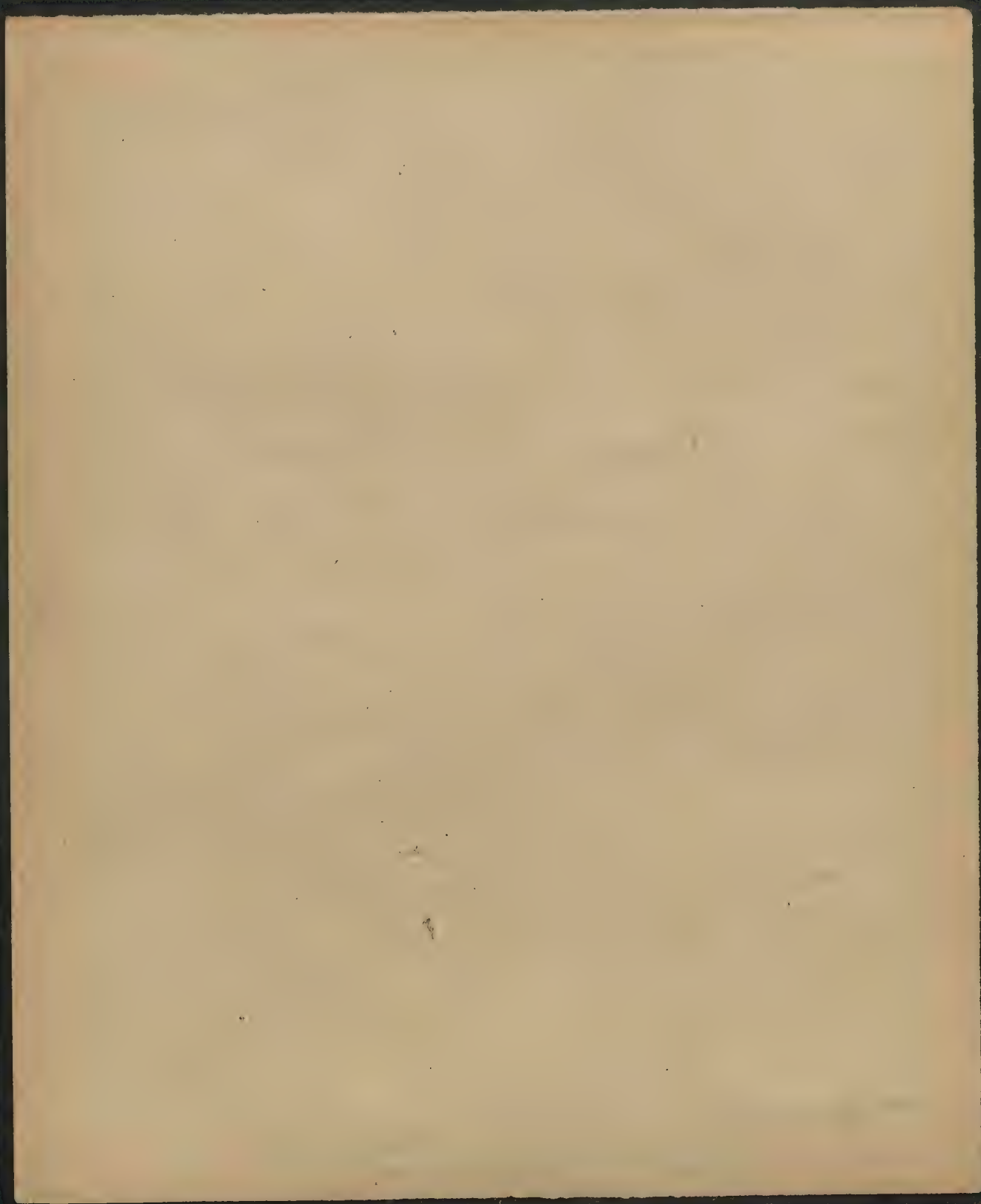

fototypowane ^{emij facsimilium} proz opych manuskryptów, wznęce
na ta remor starannego dokładności, która po-
dziwiano ^w "Kerogypopolitej Atenizykon".
^{Nie teraz dopiero}
^{Lwi dawno zaczęte stinesse skorby}
^{niewinnego} ^{reko-pisimienne} British Museum ^{ofternaci} (miejscu nie
w ~~Kotarc~~ egipsko-greckich papyrusach. W
r. 1850 wydał Churchill Babington niezna-
na przedtem mowa Hyperydese i Demosthe-
nem; ^{a w 1853} Dwie inne mowy tegoż Hyperydese,
także niewane, pro Lophrone i pro Euxenip-
po; ^{po nich} ~~ogłosił~~ ^{ukazał się} w 1855, a nareczenie w 1858
stymy tegoż mowcy Pójos śpić dycos ae
oreu poległych pod Lamia Atenizykon.
Pranie wówczas (1855) ogłosił Tischendorf
urzynki z ^{greckiego przekładu} ~~pialtany~~ ^{biblioteki} w Monumenta sacra
inedita Vol. I, a pp Maunde Thompson,
i Warner ogłosił XVIII ks. Liedy z uwad-
niętego manuskryptu, jaki nas doired Com

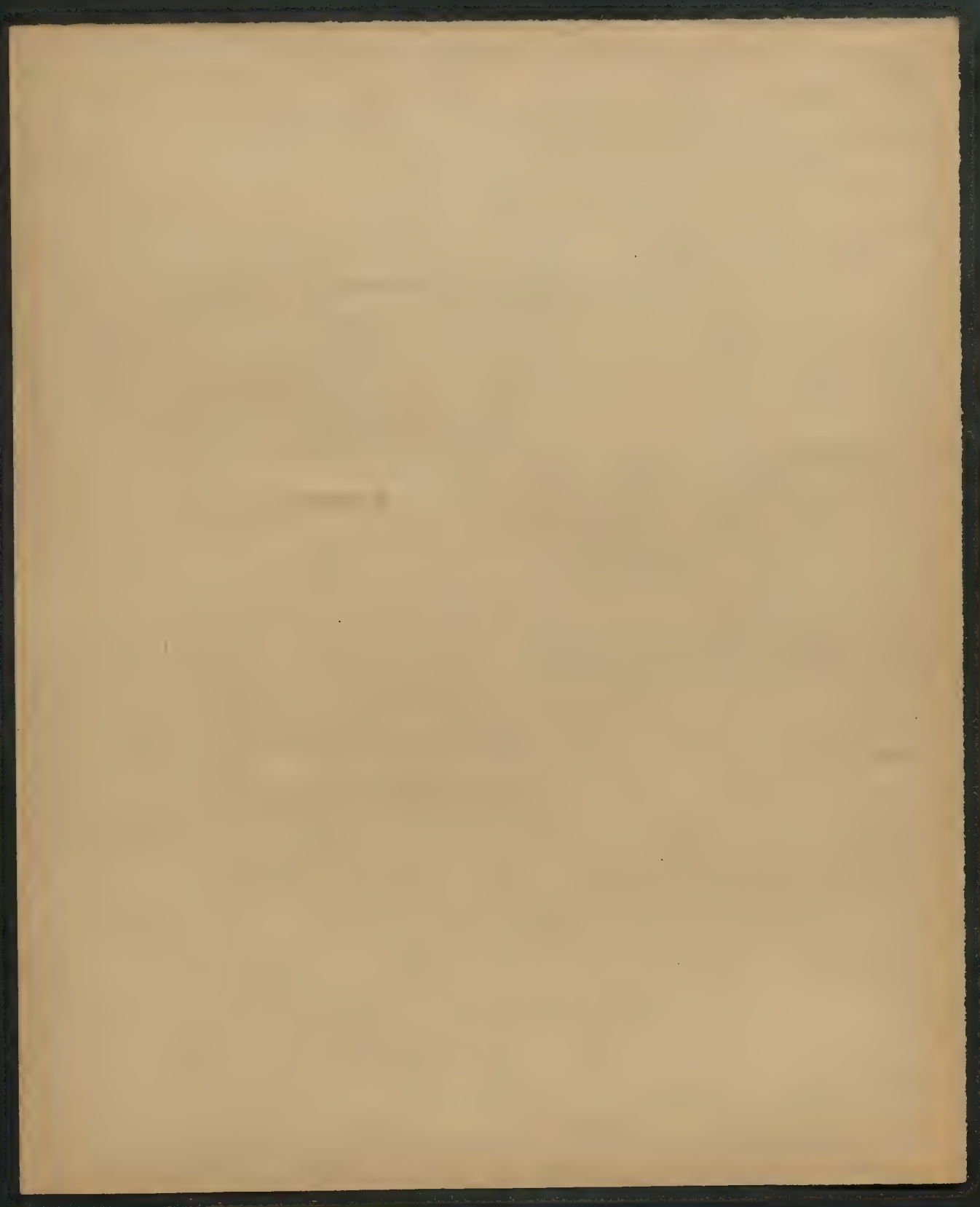

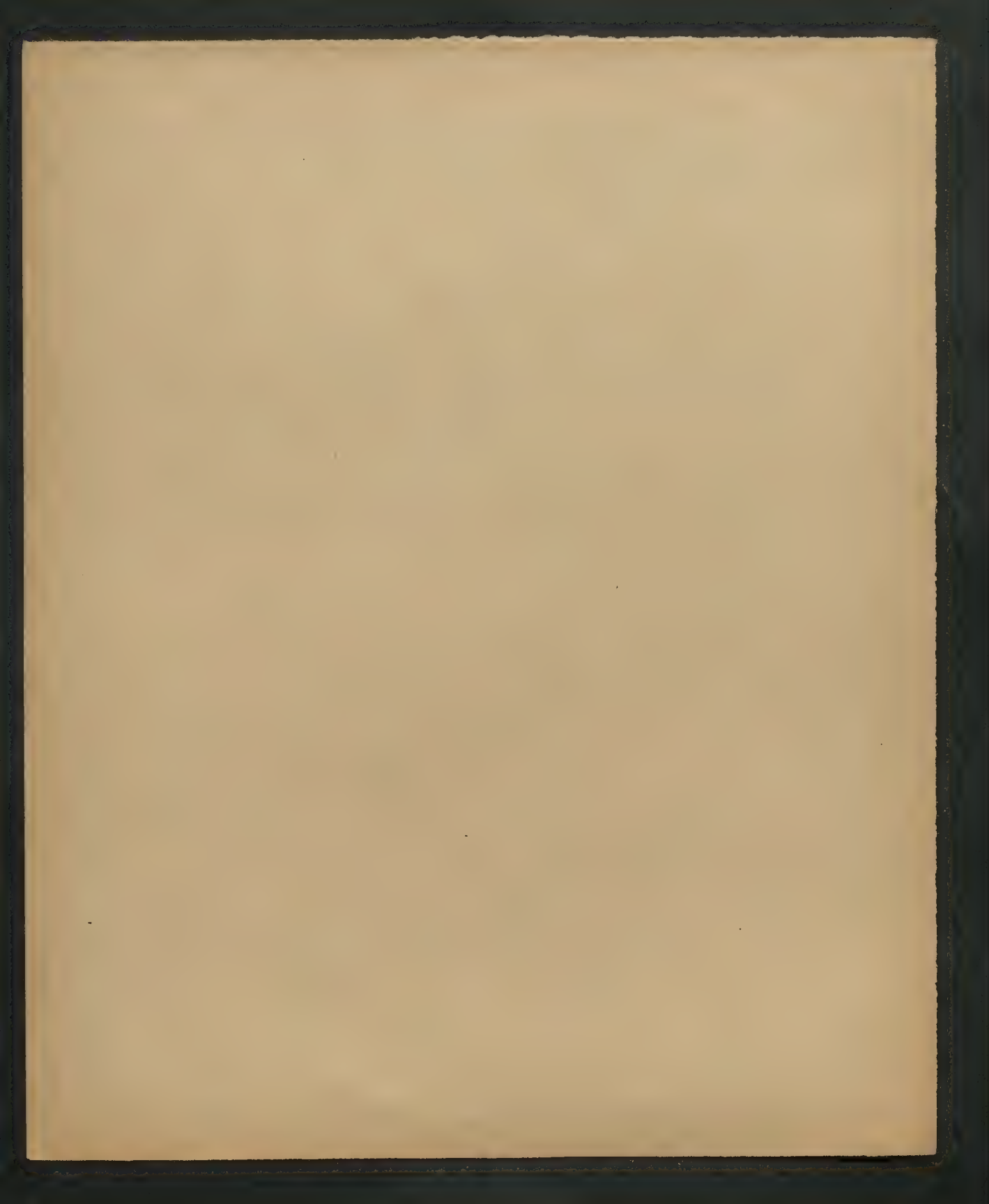
Jan 1881) ^{z tego textu} ~~z tego~~ Korynteli La Roche (1873-78
 Himeri Ilias) i Leaf (The Iliad 1886-88) w
 swoich wydaniach Iliady. Przed nim to już
 w 1832 opisał i skłasyzował Cornewall
 Lewis XXIV Ks. Iliady, którym wspomnienie
^{Rakre} ~~ten~~ ujęci (uwzględnili w swoich wydaniach
 Iliady. ^{text.} ~~Wskazywaniem~~ tych ~~prze~~ wyda-
 niach była ~~ożywcza~~ ^{text.} ~~Rzezypropolitej~~
Atenizykon ^{1 wydanie} (na porównanie v. b.

Porównawczy jednak inne skarby,
 które teraz ujęony Kenyon wstaje przed
 publikacją, kurhonoru greckich pisarzy.
 Toim wydany również trzy ^{dotad} ~~z tego~~ ^{o opybie tego odmiany tekstowe,} ~~manuskrypt~~ ^{inedita} ~~polem Kolacyonowenese~~
^{skłasyzowaniem} ~~zestawienia~~ ^{La to} ~~manuskryptów~~ ^{ożet} ~~zestawienia~~ ^{frezijski} ~~La to~~ ^{frezijski} ~~frezijski~~ ^{frezijski}
~~druga kategoria~~ ^{La to} ~~obermaje~~ a) frezijski ^{frezijski} ~~frezijski~~ ^{frezijski}
Demostenese; b) mowa Tokratesa πρὸ εἰρήνης;
~~ożet~~ ~~palatyczne~~ ^{ożet} ~~wer~~ ^{wer} ~~tor~~ ^{tor} ~~frezijski~~ ^{frezijski}
^{kolacyonowanie} ~~tych dwóch~~ ^{tych dwóch} ~~perymów~~ ^{perymów}

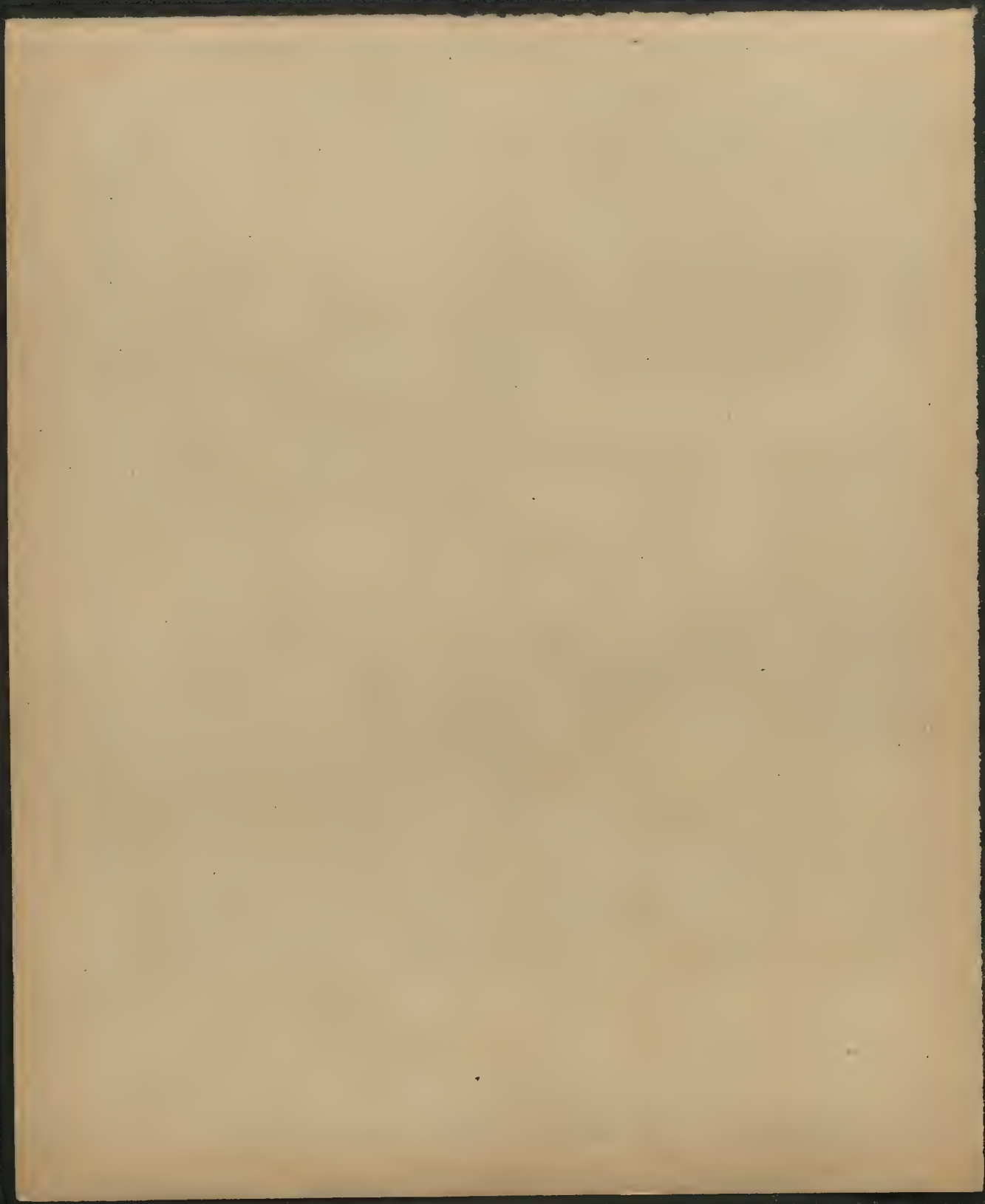
[illegible]

piewców. O tym poecie nicśm prawie nie wie-
 li pewnego; Geſtri z Meincke'm robił go równie-
 ſem Kallimache; inni jak Schneiderwin lub Bern-
hardy z pewnością późniejszego być sądził; Bergk
 który ~~jego~~ 10 rurskich utworów, orzeczonych ~~nig-~~
~~dy~~ z jego poezji, wydał we wstępie w Poetae lyrici
graeci, wlatby (p. 621) odnosił go do okresu Kea-
fonta. (Zob. Hell. III. 4. 8, gdzie mowa o Herodocie
 z Syrakuz, który przybył do Sparty). Dziśki papry-
 musy w British Museum posiadamy teraz 702
 wierszy, <sup>palających (ca-
 łkowicie)</sup> ~~dzielać się~~ ~~z~~ ~~między~~ 7 wskazywanych kompozycy-
 ji. Z ówcej niestety mamy tylko pozostałe
 stojony z 3 wierszy.

Liedni Kompozycji, zachowanych wie-
lkości, z uwzględnieniem przednich i wstępujących, mniej lub
wiecej uszkodzonych, przedstawia się jako niedużo
obciążenie przez społecznego, a pomimo trudności
językowych i uszkodzonego tu, wadzie Sexta
można dotrzeć do treści utworu w głównych
zarysach. Organizm ^{dotknięty} niegłównie pierwszym ^{wypadek}
^{nuregotów} ^{dziwno} ^{wskazywać} ^{głównie} ^{grame-}

tytuł i archeologicznych studiach przygotował po- 7.
trebny komentarz. Dziś go nie mamy, a pierw-
szy (dwa) wydany tylko w ~~niezależnym~~ ^{niezależnym} wydawnictwie
zobliżyć się przypisaki. Trudno z tego im zrobić
zawut. Kenyon był nazbyt zajęty materią
przygotowaniem wydawnictwa, a Rutherford,
który równocześnie z uwagami wielkimi wyda-
nia otrzymał podługą, prywatną edycję He-
rondasen: Herodotus Mithras. Herondas.

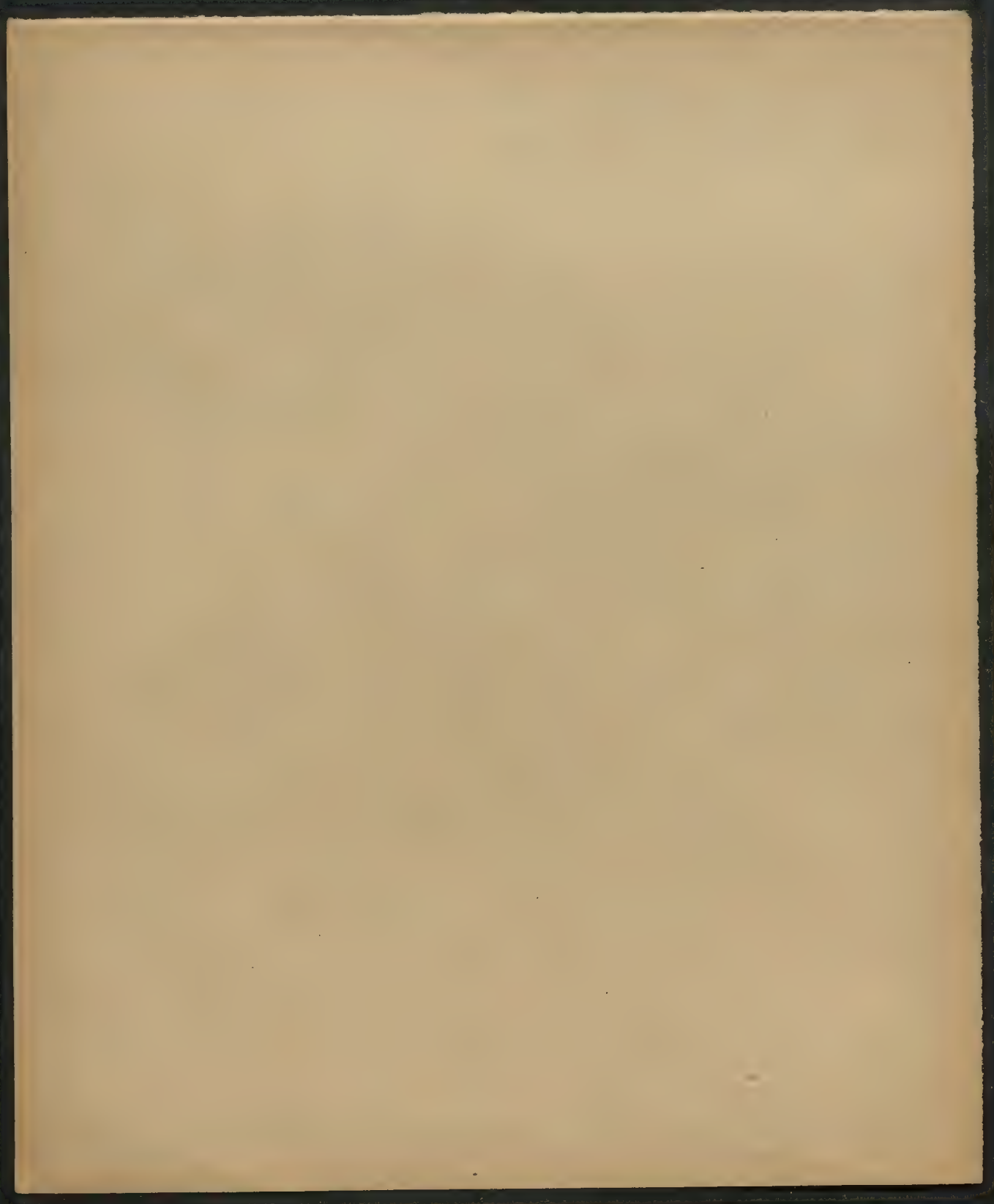
A first revision etc. London 1891 ogra-
niżyć się do podziatu ~~textu~~ ^{innych} między mi-
niąc ooby i do najgwałtowniejszych
napraw ~~textu~~. Spotkała go co to ostra
negacja Diels'a (Deutsche Literaturzeitung
1891. no. 39 p. 1410) ale nieprzekonująca.

Leperne w ~~tekście~~ ^{rozprawy} wydaniu lique niejako reprud
przez niepotrzebne, ~~lub~~ ^{lub było inicjały} porównanie konjektury,
ale do nowej publikacji, nie mającej pod
wzrost wielkiego wydania, jest to można

zestawiając na liście, Tagodrac okoliczności, gdy
 nie wari, że Rutherford był skazany prze-
 ciw dyrekcyi murelnej a zmuszony do poświęce-
 ń. Kto inny nie miał go uciec. Zresztą
 sam Kenyon dopisał pomoi, jakiejśmu ~~zad~~ użyciu
Rutherford przy wielkiem wydoniu, i uależy
 powtórzyć zainyżu ksytykiem (Liter. Centralblatt
 1891. no. 38. p. 1320), że dla podjęcia rol, inter-
 mity, nieprawy lub wyprzedzenia ksyty mowit
Rutherford tyle że mógł w podobnych wa-
 runkach.

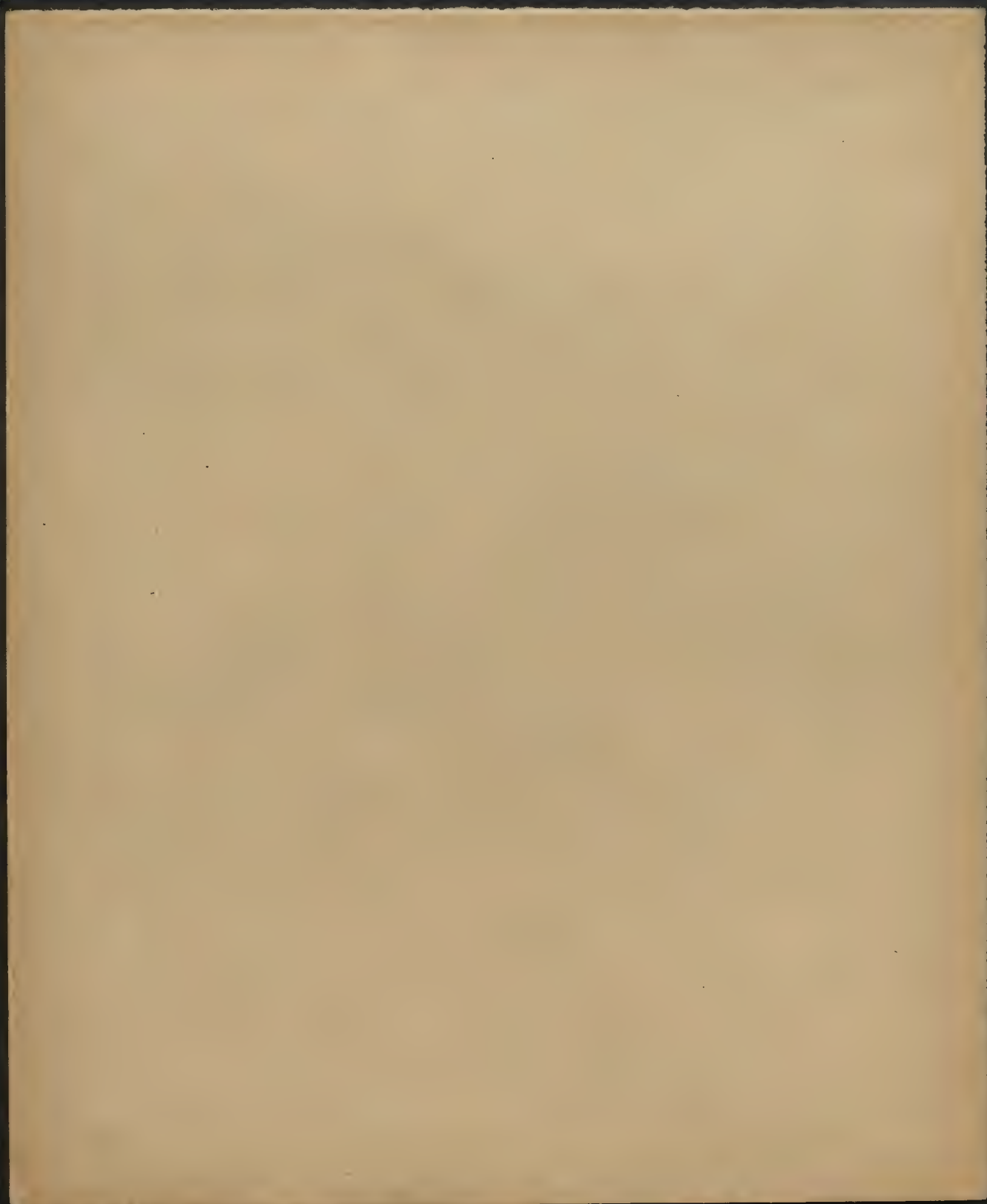
Przypatrzmy się treści zachowanych poezji:
 Pierwsza: ~~me ksyty~~ Προκυκλὶς ἢ παστροπὸς
 „Rufianka” a (go użyciu) jest rozmowa mię-
 dzy Metrychor (Μυτρίχη), młoda żona mę-
 kiego Mandrysa, a starsi babo Gylis.
 Metryche, której matzimek pojechał do Egip-
 tu a nie daje słyszeć o sobie od dziesięciu mie-
 nicy, rądzi samotna a niekiedy, gdy yćwari uż
 Gylis, która ubolewa nad jej opuszczeniem.

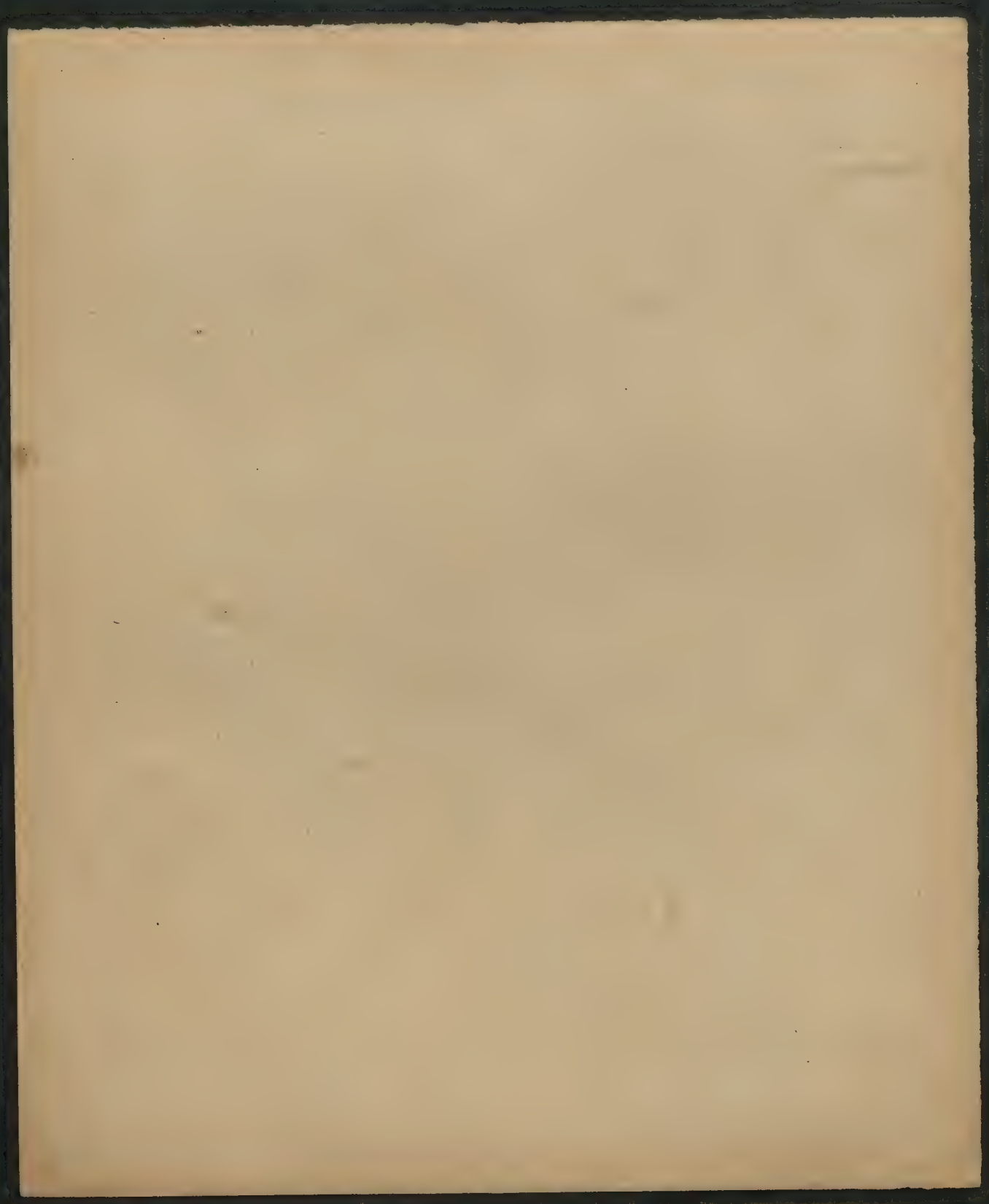

a obywateli matronka, który przez tyle mienięcy
 stówka nie napisad, tłumaczy pokusami, że które
 on narażony w Egypcie. Tam wystwiego ~~podobnie~~
~~zobacz~~ ^{podobnie} bogactwa, filozofia, wielkiego mazo-
 aw, wied i piękne kobiety, mogących się kno-
 wa rywalizować z trzema boginiemi, które wieg-
 dy stały przed Parsem. Kiedy więc stara
 przyrodka młodej oprowadza Metryze, idę
 pamiętając o sobie i data Terkewie ucho mi-
 tożu wydrzicheniu niejakego Grylloze,
 pierwszego atlety. Ale instynkt Myrtale po-
 wrócić głębiej na podrepty utrudnej rufianki.

Boginię poematu napisany w ranie,
 kiedy śniły drzwi Polemionów i niedawno rze-
 zone muzeum alexandryjskie wydrwały się z rąk
 do greckich literatów.

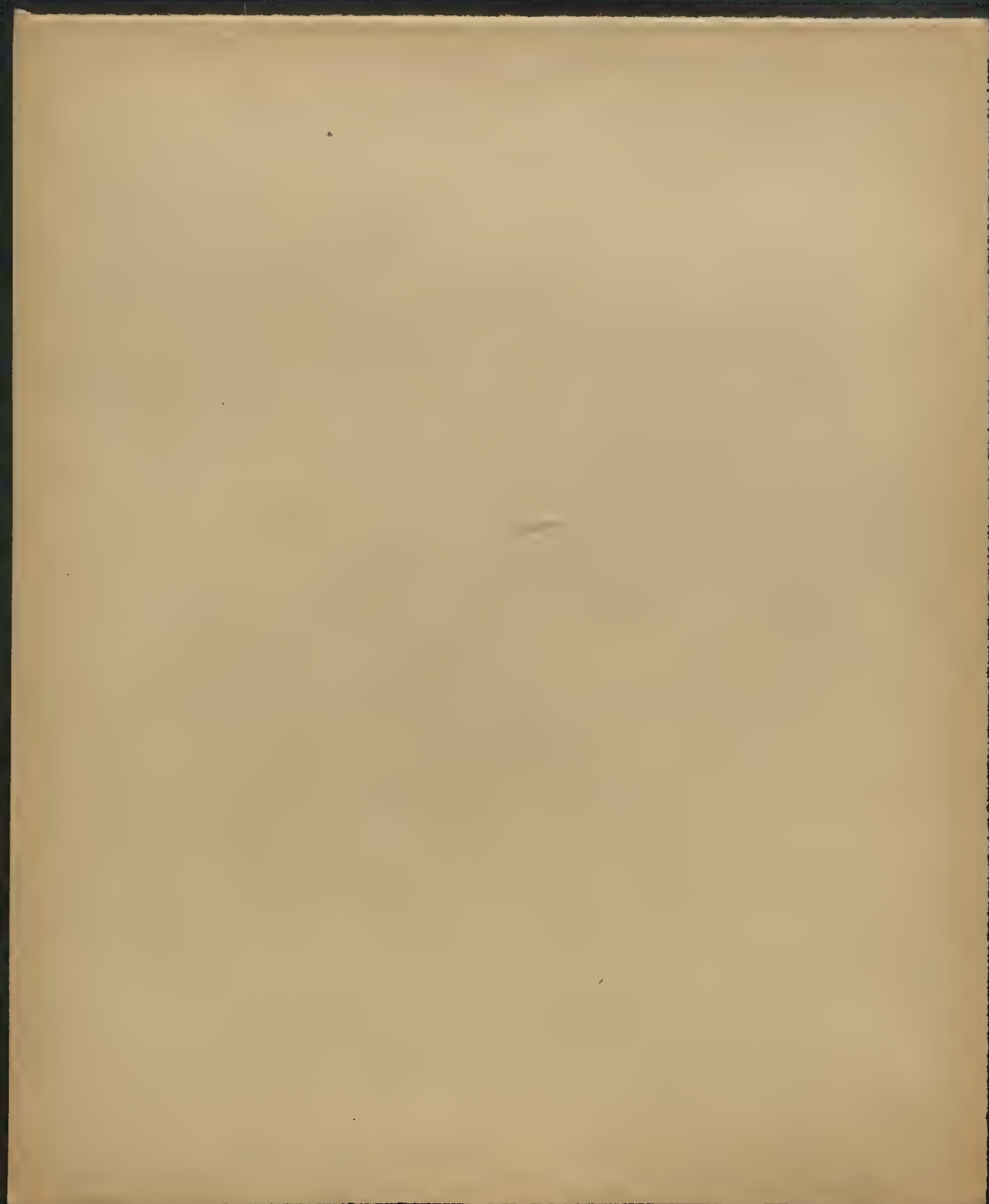
Długi utwór Ποροβοσκος (102 wierszy)
 "Własciciel bordelu" wgrzywa się na wazpie mienie
 Kos przed trybunałem. Battaios, własciciel
 owego zakładu, ma dług mowa do reżonu, z
 której wierszy 16 wierszy jest tak zwinionych,

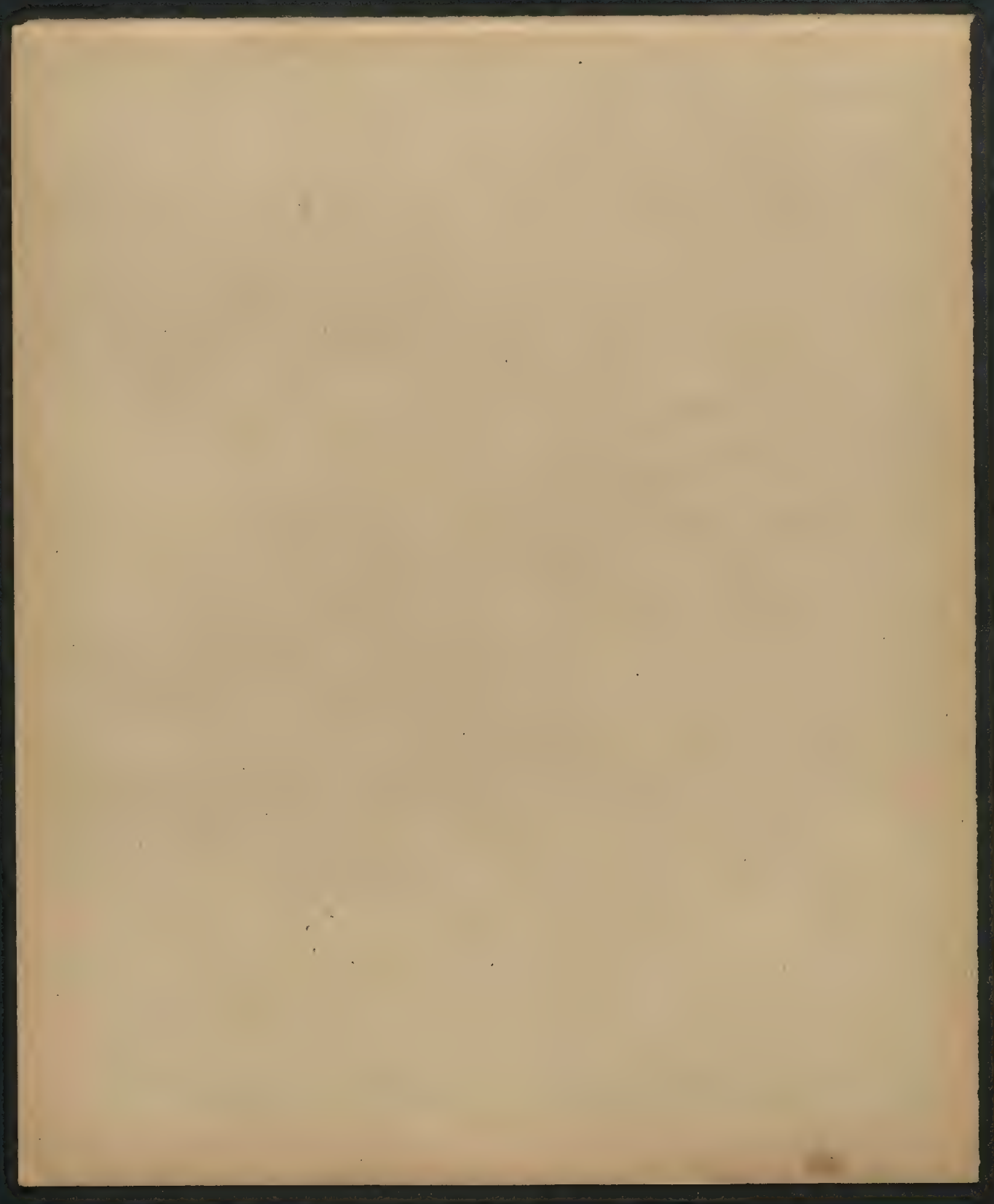
Na trećiem miejscu ~~przechodzi~~ Διδάσκαλος (cz.
mistrz) daje nam wyobrażenie o tem, jak trudno była
tęga edukacja już w onych czasach. Matka przybywa
z swoim chłopcem niepościem do szkoły i tam nauczy-
cielowi opowiada wszystkie sprawy zepsutego meli.

W końcu ~~prosi~~ nauki wiele, aby go oświecić podziwi.
Te operacje odbywają się bardzo drastycznie, wśród
ryku chłopca, dobrych red nauki wiele a rachunek met-
ki do dobrego bicia, a następnie matka ucieka zpe-
do domu, przekonana, że lekka wystawa nie długo.

12

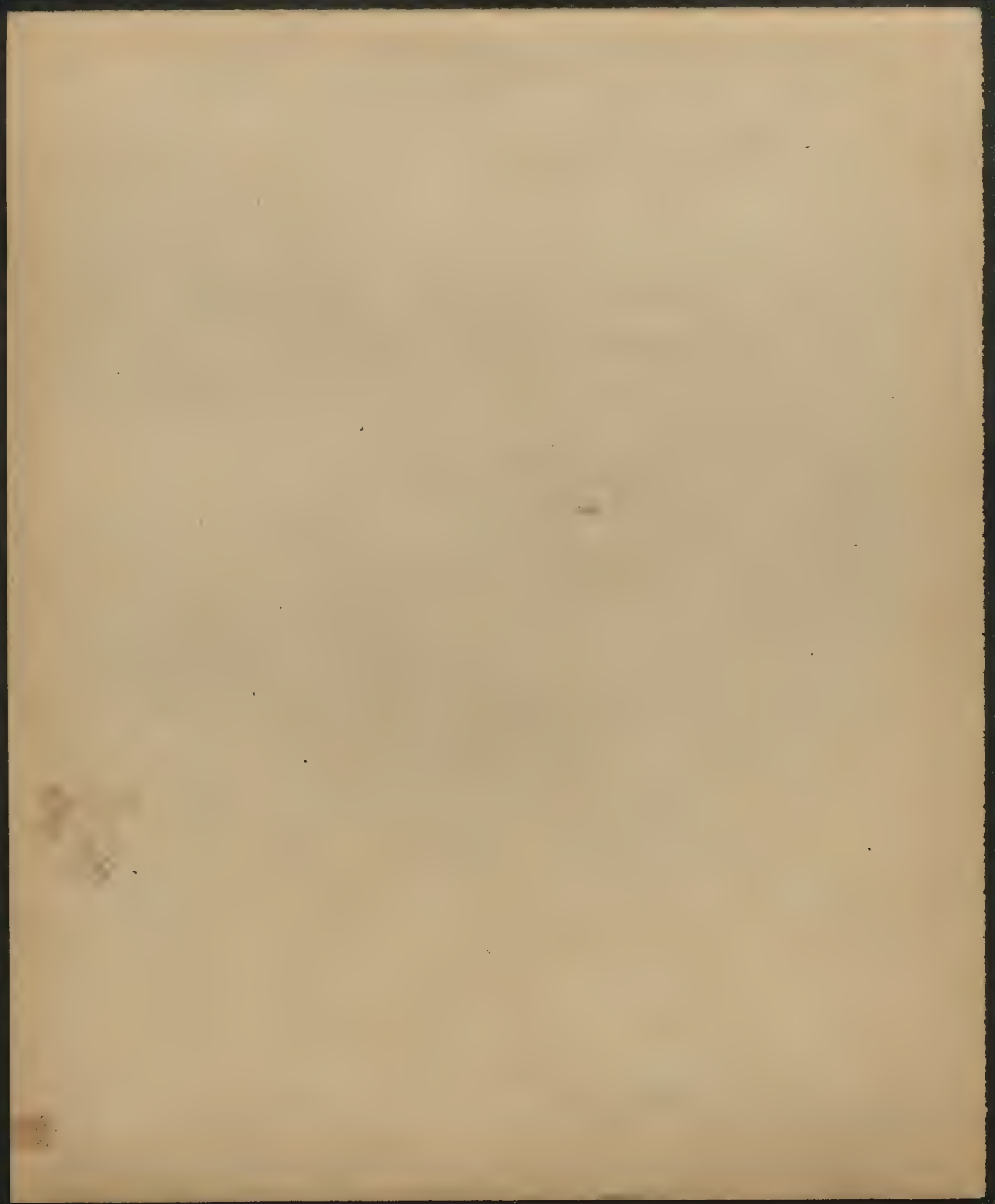
składające damiofars
Niewątpliwie ~~niektórzy~~ (Asklepiuszowi) Asklepiów ~~zawier-~~
wiedza i wiedza (Coubas (wiersz 95) wprowadzają
nas do inżynierii bożka. Pierwsza (wiersz 96) ~~opisuje~~
nas modlitwę, do Asklepiusza, jego wódz, iony
i dzień, wioząc ofiarnię kózka a jej stajebnie kokkale
intensywny obraz Higieji, zko exvotum. Wtedy wódz
wzrokiem po inżynierii, na młot, tyle exvotów, pierw-
szo nieważko drugie, które nie imię Kymno, wro-
ca uwagi na dzień artystyczny. Wskazuje z po-
daniem na jakas grupę, na której barze podpisali
na rymie Praxyteles, Timarch i Kefirodot.
Niewątpliwie poeta nie mówi, co to za grupa. Potem
pierwsza nieważko wymienić dzień, które niego
po jaskół - (niepewny autor) - starze, nieważko w
jaskół potężnie - Kymno unoszą nad chłopcem, du-
żymu gęsi egipskiej (może Boethuse. Pir. XXXIV. 19)
Następnie pniegiat innych porażek i jaskół nieważko
zryżkożacień uż Battali, jaskółce pniegiat pnie-
kiego młodziwca i t.d. Pniegiat potem do młodziwcy
celli bożka (επαδρος) a ten nowe dzień: chłopiec
uagi ~~nader~~ pniegiat pniegiat i t.d.; drugi, który ogień

14

uzów. Timarch wedle Plin. kwitnie w ol. 121 (= 296)
 Kefisodot, który z nim qsto razem prowad, prap-
 da na te same qazy i ich qzner, wielki Praxyteles
 żył jenne w pierwszych latach panowania Alex. W.
 Plin. Kiedy go w ol. 104 (= 364) — Boethus
 o którym Plin. wspomina że zrobił chrzest z
 genic, i także żył na pograniczu epoki alexan-
 dryjskiej. Nareszcie mizbno, że Apelles, który
 nastawiał sied w Kos, prawdopodobnie żył
 jenne ze pierwszych Ptolemeuszów.

Piąta poezja Zylotupos „Zar dżuna” (85 wierszy)
 opowiada ożennicę budziarow bogatę i młody gre-
 kie, która ulubionego niewolnika swego schwyta
 na ^{proch} niewierze ^{oż ję} i ma pręci. Okazuje młoda kęse
 niewolnika związać, ten wiąże o przebranie, ale
 młodzi pami kęse go prowadzić na ~~plac~~ publiczny,
 gdzie szybko smagają niewolników, aby tam odhaci
 tyżąc razów na plecy i tyżąc na brachi. Po
 długich bezkuteknych próbach zostaje doprowadzony,
 ale pami nagle zmienia postanowienie i przyde

za nim mamy rynek, aby go nie było i ten nie jest nawiązany.
 Ale w końcu to za nim niewolnicie i przez uderzenia
 pniecia, nawet dzie ma ze znowu Cherys, wspólne-
 wolnic. Teraz dostajemy, razem przenieśli do gm-
 hego realizmu.

Miejscowi nie wskazano; Rutherford domyła
 się, że ten dzieje się w Lesbo, bo mowa o Geremach
 umieszczonych i ich i w Lesbo było podobno i w
 Gerem. Ale to tylko domysł, bez najmniejszej podstawy.

VI. Filiałowa i iłiałowa

(101 wieczy) - Dni pnie, ~~przebiega~~ Korytko i Metro
 prowadzą przyjacielką rozmowę w salonie pierwszej.
 Beja szybko i w sposób miłutki o wszystkich mo-
 żliwych negach, wystandierze i o ich iłii toa-
 lety, która się znowu Bawów, kolon kermerynowego.
 Metro chciałaby domedier' się, kto ją wyda i t.d.
 to widziała ją u Nossys, córki Ernany przed trzema
 dniami, a domedier' się od niej, że pochodzi od
 Metro i t.d.

Nossys nazwa poetki z Lohri w polud. Wło-
 sch, która ~~stapada~~ ucieka sama na wsi z Laffon-
 zjeda volo 280, to wspomina Rhintone, współczesnego komedopisacza.

VII. Σκωτσὸς Σχῶν (129 mieny)

16.

Skon dzieje się w, kłębie rewa Kendona, który
bando gniecie przymuje kilka klientek, z których
Metro i Artemis znane z poprzedniej powieści. Re-
dyne merne jesto upokorzone. Skon wymienie
(w 50 rzy) cała litera, najw technicznych, które
wymyślone są wnie getulki jego towarz. Trzeci
sygnał, ambrazj, vosses, asid

VIII. Ενύπνιον tylko z mienne:

Witaj, mienolico. Pszko, dokad bierze bedien
i chreper, a tymczasem wprze przegnienie miazg.
By bedien uelata, dopoki stonie dobre nie za-
greje ---

Z nieoznaczonych utemliow ac ^{nijazki} ~~jakas~~ i brzeptkach
nalezajacych do tego samego zrozi, wydobyd Vengon
jengre tybut jednego utuom: απουσι(ο)μεναι

